

روح القدس نزل، پنتیکاست روز میانی

۲
۱ ہفت ہفتہ جہ عیسیٰ مسیح زندہ بوستن بوگوذشتہ بو
کی عید پنتیکاست فرسہ و ہمہی ایمانداران، یکدیل ایجا
جمع بوستہ بید ۲ کی ناخبر صدایی کی شبیہ زوزہی باد شدید بو،
آسمان جا او خانہ میان کی ہمہ اویہ نیشتبید، بمو و تومام او
خانہی پور کودہ. ۳ ایدفعہیی شوالہیانی، آتش مانستن اوشان چومان
ورجہ آشکار بوستید، ہمدیگر جا سیوا بو بوستیدی و ہر کدالم او
ایمانداران سر بینشیدی. ۴ پس ہمہ تان روح القدس جا پور بوستیدی
و جہ قوت خودا روح بتانستیدی ایتا ایتا شروع بہ گب زئن بہ زبانان
جورواجور بوکونید کی بہ او زبانان ہیچ آشنایی ناشیدی.

۵ او روزان، یہودیآن خوداترس تومامی قومان، عید پنتیکاست
وستی اورشلیم میان بمو بید. ۶ وختی مردومانی کی اویہ
جمع بوستہ بید او سر و صدای بیشنوستیدی، تعجب بوکودیدی
کی شاگردان اوشان زبانان گب زئن دریدی. ۷ ہمدیگر فندرستیدی

و بوگفتیدی: «چو طویی ممکن به؟ مگه اشان همه تان جلیل شین نییدی؟^۸ پس چی بوبوسته کی امی زبان مادری امرأ گب زنیدی؟^۹ امان، همه تان قوم پارتیان، مادیان، ایلامیان و مردومان بین النهرین و یهودیه و کاپادوکیه و پونتوس و آسیا استان^{۱۰} و فریجیه و پامفیلیه و مصر و نواحی لیبی کی قیروان شهر وصله و روم زواران،^{۱۱} چی یهودی و چی اوشانی کی یهودی بوبوسته بید، و کُرت و عربستان مردومان، همه ایشنوستن دریم کی اشان کی به عیسی ناصری ایمان باوردیدی امی زبانان امرأ خودا عظمت و اون عجیب کاران گب زئن دریدی.»^{۱۲} همه تان تعجب امرأ همدیگر گفتیدی: «چی ایتفاقی دگفته»؟^{۱۳} ولی بعضیانم مسخره کنان گفتیدی: «اشان شراب امرأ مست بوستیدی!»

پطرس پيڦام

۱۴ او وخت پطرس او يازدهتأ رسولأ امرأ ويريشته، به پا بيسه، اوشأن طرف واگردسته و بلند بوگفته: «ای همشهریان يهودی و ای شومانی کی اورشليم میان زندگی کونیدی، آن بدانید و هرچی ی کی گفتن درم وستی حُب گوش بوکونید! ۱۵ فکر نوکونید ا مردأکان مست بوستیدی، چونکی ساعت نُه صبحه! ۱۶ اونچی کی الآن آیه دئن دریدی یوئیل نبی پیشگویی بوکوده بو:

۱۷ (خودا بفرمأسته: "روزان آخر دورون،

می روح بر توما مردوم فوکونم.

شیمی زاکان چی پسر و چی دوختر، نبوت کونیدی،

شیمی جوانان رویا دینیدی و شیمی پیرانم خواب

دینیدی.

۱۸ هطویم هو روزان، توما می می خدمت گوزاران، چی مردای و

چی زنای،

می روحِ جا پورِ بیدی
و اوشانم نبوت کونیدی.

۱۹ آسمانِ جورِ عجایب

و بیجیر، زمینِ سر، نشانہ یانی
جہ خون و آتش و دود آشکار کونم.

۲۰ قبلِ اونکی او پیلہ دانہ روزِ پورِ جلالِ خوداوند فرسه،
خورشیدِ تاریکِ به و ماہ به رنگِ خون واگرده.

۲۱ اَطویی به، هر کی خوداوند نامِ دوخوانه، نجات پیدا کونه*." .

۲۲ ای قومِ اسرائیل، آن بيشنويد: هوطو کی خودتان دانیدی، عیسایِ
ناصری مردی بو کی خودا، خو معجزات و عجایب و نشانہ یانِ امرأ
کی اون دسِ جا شمرِ آشکار کوده، ثابت بوکوده کی عیسی مأموریت
جہ اون طرف بو. ۲۳ هن نقشه و اراده خودا بو کی عیسی، شیمی دسِ
امرأ تسلیم بوسته، و شومانم اون بی دینان دس بیسپردیدی و اوشانم
اون مصلوب کودیدی و بوکوشتید. ۲۴ ولی خودا، عیسی مسیح، بعد

* ۲: ۲۱ کیتابِ یوئیلِ نبی باب ۲، آیه ۲۸ تا ۳۲.

اونکی بمرده، زندہ کودہ، چونکی مرگ قدرتِ اَن نَاشتی کی اون
خو چنگالِ دورون بدآرہ. ۲۵ هوطو کی داوودِ نبی دربارہیٰ مسیح
بفرمأستہ:

(خوداوند ہمیشہ می چومأن جلو دینم

کی اون می راستِ دس ایسہ کی نکفم.

۲۶ هَن وستی می دیل شادہ و می زبانم اون ستایش کونہ

و می جان میانم امید دأرم.

۲۷ چونکی تو، می پئر، ونالی می جان مُردہ یانِ دنیایِ میانِ بمأنہ

و تی پسرِ جسم کی قدوسہ، بعدِ مردن فاسد بہ.

۲۸ تو حیاتِ راہِ مر نیشان بدیی

و تی حضورِ امرأ، مر شادی جا پور کونی*.

۲۹ ای برأران، تأنم شمَر ایطمینانِ امرأ بگم داوودِ نبی* بمرده و دفن

بوستہ و اون مقبرہیم تا بہ ایمروز [ہیہ] باقی بمأنستہ. ۳۰ ولی اون،

* ۲۸:۲ مزمور ۱۶، آیہ ۸ تا ۱۱

* ۲۹:۲ متن اصلی میان (داوود پاتریازک)

پیغمبر بو و دانستی کی خودا اون ره قسم بوخوردہ بو کی اینفر جہ
اون نسل، سلطنت تخت سر نیشانہ. ۳۱ داوود نبی، قبل انکی بیمیرہ،
مسیح مرگ و اون دووارہ زندہ بوستن پیشگویی بوکودہ و در مورد اون
بوگفته:

(خودا، دنیا مُردہ یان دورونی اون (ترک/ول) نوکودہ، و اون جسد
هیچ وخت فاسد نوبوستہ*.)

۳۲ خودا هہ عیسای سه روز بعد مرگ زندہ کودہ و امان همه تان
شاهد ایسیم. ۳۳ اون خودا راست دس ورجہ نیشتہ و روح القدس کی
پئر وعدہ بدہ بو، فیگفته و اون خوشاگردان فدہ کی هسه شومان اون
نتیجہی دینیدی و ایشنویدی، ۳۴ چونکی داوود نبی، عیسی مسیح
مانستن آسمان جور نوشو، ولی بوگفته:

(خودا، می خوداوند مسیح بفرمأسته: "به می راست دس بینشین
۳۵ تا کی تی دشمنان تی پا جیر تودم*")

* ۳۱:۲ مزمور ۱۶، آیه ۱۰

* ۳۵:۲ مزمور ۱۱۰، آیه ۱

۳۶ پس ای قوم اسرائیل، ہمہ تان یقین بدآنید کی خودای پتر ہہ
عیسای کی شومان اون بہ صلیب فکشہ ییدی، خوداوند و مسیح
تعیین بوکودہ۔»

۳۷ وختی آ گبان بیشنوستید، اشان دیلان دورون خیلی غم دکفتہ و
پطرس و بقیہی رسولان بوگفتیدی: «ہسہ ای براران، چی وا بوکونیم؟»
۳۸ پطرس و اگر دستہ اوشان بوگفتہ: «وستی توبہ بوکونید و هرکدام
شومان عیسی مسیح نام امرأ تعمید بیگیرید تا شیمی گناہان بخشیدہ
بہ و بتانید روح القدس دریافت بوکونید، ۳۹ چونکی آ وعدہ، شومان،
شیمی زاکان و تومامی مردومان شینہ کی جہ آ سرزمین دور
ایسیدی، یعنی کسان کی امی خوداوند، خودا اوشان دوخوانہ۔»

۴۰ پطرس خو گبان زیاد دیگر امرأ شہادت بدہ و اوشان تشویق
بوکودہ، بوگفتہ: «شمر جہ آنسل، کی گمراہہ، آزاد کونید!» ۴۱ بزین
اوشان کی اون گبان قبول بوکودیدی، تعمید بیگفتید۔ ہو روز میان،
حدود سہ ہزار نفر ایمان باوردید۔

ایماندارانِ زندگیِ موشرک

۴۲ ایمانداران، تومامیِ خوشانِ وخت، تعلیمِ گِفتنِ وستی در اختیارِ رسولانِ نهیدی و همدیگرِ امرأ مشارکتِ داشتیدی و دعا کودیدی و (مراسمِ شامِ خوداوند/ «شامِ خوداوند» مراسمِ میانِ شرکت کودیدی. ۴۳ جہِ آ خاطر کی خیلی عجایبِ معجزه‌یانِ رسولانِ جا آشکارِ بوستی، همه‌تانِ دیلِ دورون ترس و احترامِ به خودا دکفتی ۴۴ تومامیِ ایماندارانِ همدیگرِ امرأ متحدِ بید و هرچی کی داشتیدی خوشانِ میانِ (قسمت/سهم) کودیدی. ۴۵ خوشانِ ملک و املاکِ فروختیدی و او پولِ هر کسی، هر چقدر لازمِ داشتی، فدیدی. ۴۶ اوشانِ همه‌تا روزان، یکدیلِ معبدِ میانی جمعِ بوستیدی و خوشانِ خانه‌یانِ میانم (مراسمِ شامِ خوداوند/ «شامِ خوداوند» مراسمِ میانِ شرکت کودیدی و خوشی و صفایِ دیلِ امرأ همدیگرِ مره غذا خوردیدی ۴۷ و خودایِ شکر کودیدی. تومامیِ مردومِ اوشانِ احترام

نہیدی و دوست دأشتیدی و خوداوندم هر روزه كسانی کی نجات
پیدا كودیدی اوشان جمع اضافه كودی.